

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 128.758 van 4 maart 2004
in de zaak A. 133.802/VII-29.091.**

In zake : het ALGEMEEN STEDELIJK ZIEKENHUIS,
 dat woonplaats kiest bij
 advocaat E. VANDEN BRANDE,
 kantoor houdende te BRUSSEL,
 Sint-Michielslaan 55/10

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van
Volksgezondheid.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat het ALGEMEEN STEDELIJK
ZIEKENHUIS op 6 maart 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de
tenuitvoerlegging, "minstens gedeeltelijk", van het ministerieel besluit van 29 januari
2003 tot opname van de erkende functies "mobiele urgentiegroep" in de dringende
geneeskundige hulpverlening;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 21 januari 2004 waarbij de
terechtzitting bepaald wordt op 29 januari 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VANDEN BRANDE,
die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat G. MATTENS die, loco
advocaten P. LEGROS en J. SOHIER, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de nota en het administratief dossier laattijdig werden ingediend; dat overeenkomstig artikel 11 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding, de nota uit de debatten wordt geweerd en de door de verzoekende partij aangehaalde feiten overeenkomstig artikel 21, 3° lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State in casu als bewezen worden geacht;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift het volgende aanvoert :

"a) Zoals uiteengezet beschikt verzoeker voor zijn campus Geraardsbergen over een erkende dienst gespecialiseerde spoedgevallenzorg. Deze erkenning werd reeds aan het OLV-ziekenhuis Geraardsbergen toegekend, voordat het tot de fusie ASZ per 1/1/2001 toetrad. De toekenning van een erkenning door de Vlaamse minister kan maar gebeuren nadat werd vastgesteld dat de functie beantwoordde aan de normen en nadat de behoefte van het bestaan van een dergelijke functie in Geraardsbergen noodzakelijk was.

De erkenning werd logischerwijze mee overgedragen bij de fusie met het ASZ. Welnu, de bestreden beslissing houdt onrechtstreeks in dat deze dienst moet sluiten. Art. 3 bis van het Koninklijk Besluit van 31 mei 1989 houdende nadere omschrijving van de fusie van ziekenhuizen en de bijzondere normen waaraan deze moeten voldoen, zoals gewijzigd bij Koninklijk Besluit van 15 juli 2002 laat immers slechts een uitbating van een dienst gespecialiseerde spoedgevallenzorg op twee vestigingsplaatsen binnen een fusieziekenhuis toe voor zover er voor elke vestigingsplaats een erkende functie 'mobiele urgentiegroep' bestaat.

Welnu, en zoals uiteengezet, kan ingevolge het K.B. van 10.08.1998, zoals gewijzigd bij K.B. van 15.07.2002, een mobiele urgentiegroep nog slechts erkend worden wanneer deze opgenomen is in de dringende medische hulpverlening.

Aldus wordt aan de campus Geraardsbergen het enige middel ontnomen om de functie 'gespecialiseerde spoedgevallenzorg' te behouden. Het is duidelijk dat

na een aantal jaren sluiting een dergelijke functie moeilijk of niet kan terug opgestart worden.

Welnu het bestaan van een dergelijke dienst is erg bepalend voor de werking van een ziekenhuis vermits hij aan de oorsprong ligt van $\pm 30\%$ van de ziekenhuisopnames. Vermits precies die opnames via de spoedgevallendienst verlopen betreffen het meestal ernstige en acute pathologie waarvoor in het voorbije werkingsjaar 13 geneesheer-specialisten extra konden aangetrokken worden. De kwaliteitsdrempel van de totaalzorg in multi- en interdisciplinair verband, die normaliter maar kan bereikt worden met een voldoende groot aantal specialisten, werd hierdoor aanzienlijk hoger gepositioneerd. Mede hierdoor werd het vertrouwen van de bevolking en van de verwijzende huisartsen en geneesheer-specialisten vanuit een praktijk sterk aan-gewakkerd. Op deze campus steeg het aantal opnames die minstens één overnachting noodzaakten sinds de fusie met het Algemeen Stedelijk Ziekenhuis in één jaar tijd van 3813 in 2000 naar 4458 in 2001.

Het is nogal evident dat veel geneesheer-specialisten, indien door het plotse wegvallen van deze natuurlijke instroom patiënten hun activiteitsniveau abrupt sterk gaan zien dalen, ervoor zullen kiezen een andere werkomgeving te zoeken, alwaar ze hun expertise kunnen behouden en verder kunnen laten aangroeien.

Evenzeer komt hierdoor de tewerkstelling van tientallen personeelsleden in het gedrang. Immers de financiering van dit personeel is het gevolg van de verantwoorde activiteit die na het verdwijnen van de functie gespecialiseerde spoedgevallenzorg in zeer belangrijke mate zal dalen.

Cascadegewijs komt dan ook het voortbestaan van de campus in zijn geheel op korte termijn in het gedrang. De campus zal ongetwijfeld herleid dienen te worden tot een capaciteit van minder dan 150 bedden. Deze ondergrens wordt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA), dat o.m. instaat voor de toekenning van subsidies voor investeringen van werken, bouw- en verbouwingen van de Vlaamse ziekenhuizen, gehanteerd voor de toewijzing van subsidies. Onder het niveau van 150 bedden worden geen investeringssubsidies meer toegekend. Het ziekenhuis is niet in staat met eigen middelen in te staan voor deze zware lasten die inherent zijn aan de exploitatie van een ziekenhuis.

Uit wat voorafgaat blijkt nogmaals dat een heropstarting van de functie gespecialiseerde spoed na een aantal jaren sluiting in praktijk onmogelijk is.

In normale omstandigheden zou in het geval de functie gespecialiseerde spoedgevallenzorg moet worden stopgezet, een erkenning kunnen gevraagd worden voor een functie 'eerste opvang spoedgevallen'. Art. 1 van het Koninklijk Besluit van 27 april 1998 houdende vaststelling van de normen waaraan een functie 'eerste opvang van spoedgevallen' moet voldoen om te worden erkend, stelt immers dat ieder algemeen ziekenhuis dat niet over een functie 'gespecialiseerde spoedgevallenzorg' beschikt, over een functie 'eerste opvang spoedgevallen' moet beschikken.

Wanneer de functie 'gespecialiseerde spoedgevallenzorg' op de campus Geraardsbergen moet gesloten worden, kan echter niet overgegaan worden tot een erkenning van een functie 'eerste opvang' omdat een andere campus van het A.S.Z., namelijk de campus Wetteren reeds over dergelijke functie beschikt en ook hier het homogenisatieprincipe van de ziekenhuisfuncties, opgelegd door het Koninklijk Besluit van 31 mei 1989, geldt.

Hierdoor dreigt de campus Geraardsbergen, een sterk groeiend en bloeiend acuut ziekenhuis met momenteel 160 bedden, zonder enige mogelijkheid tot opvang van patiënten te zitten louter en alleen omdat deze campus deel uitmaakt van een fusieziekenhuis met drie campussen.

Het belang voor het A.S.Z. van een erkenning van een functie 'mobiele urgentiegroep' ligt dus niet alleen in het belang van deze functie op zich maar tevens in het daaraan verbonden voortbestaan van de functie 'gespecialiseerde

spoedgevallenzorg' en zelfs van de mogelijkheid om voor de minimale 'eerste opvang' op deze campus te kunnen zorgen. Dit brengt zonder enige twijfel een onherstelbare en zeer ernstige schade voor de Geraardsbergse bevolking, voor deze campus en voor het A.S.Z. in zijn geheel met zich mee.

b) Anderzijds zullen gedurende gans de periode van de procedure inwoners van Geraardsbergen en omgeving verstoten blijven van de dringende dienstverlening waarop ze recht hebben.

Zoals uiteengezet bij de bespreking van het eerste middel zal bij het ontbreken van een MUG vertrekplaats op de campus Geraardsbergen slechts 5 % van de bevolking bereikt worden in minder dan 15 minuten.

Welnu, de kritische maximale interventietijd, die ook gehanteerd wordt in het Koninklijk Besluit van 18 juli 2002 tot aanpassing van het Koninklijk Besluit van 02.04.1965 (art. 6bis § 1, 3°) is 15 minuten.

Het is duidelijk dat bij het ontbreken van een MUG-functie en een dienst gespecialiseerde spoedgevallenzorg een aantal patiënten 'onherstelbaar' verloren zullen gaan. Verder zullen ook een aantal patiënten naar Franstalige ziekenhuizen moeten afgevoerd worden.

Verzoeker heeft als vereniging van O.C.M.W.'s als wettelijke taak, zoals de O.C.M.W.'s aan de personen en gezinnen de dienstverlening te verzekeren waartoe de gemeenschap gehouden is (art. 118 en 57 § 1 OCMW). Zij heeft, na de fusie met het ziekenhuis uitgebaat door het OCMW Geraardsbergen als statutaire doelstelling het uitoefenen van ziekenhuisactiviteit te Aalst, Wetteren en Geraardsbergen (art. 5). Zij heeft er zich statutair bovendien toe verbonden de erkende diensten te Geraardsbergen verder uit te baten (art. 5, al. 2 statuten). Zij kan dus de onherstelbare schade die de patiënten zullen lijden in de regio als onherstelbaar nadeel aanvoeren.

(cf. in die zin, in een procedure m.b.t. de financieringsregels voor de gespecialiseerde spoedgevallenzorg : arrest n° 89361 dd. 15.09.2000 - inzake ASBL Clinique Saint-Joseph t/ Etat Belge)";

Overwegende dat het auditoraatsverslag besluit tot het niet vervuld zijn van de desbetreffende schorsingsvoorwaarde, o.m. en in hoofdzaak, omdat de koninklijke besluiten van 15 juli 2002, die aan de grondslag liggen van de aangevoerde nadelen, werden vernietigd bij arrest nr. 123.691, van 30 september 2003, van de Raad van State;

Overwegende dat de verzoekende partij ter terechtzitting verklaart zich naar de wijsheid van de Raad van State te gedragen; dat de verwerende partij hetzelfde doet;

Overwegende dat de Raad van State het hierboven weergegeven standpunt van de eerste auditeur-verslaggever deelt en tot het zijne maakt; dat aan de tweede schorsingsvoorwaarde bijgevolg niet is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier maart tweeduizend en vier, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.